

Bilaga 2 till kommunfullmäktiges protokoll 2003-04-07 § 4

Svar på interpellation nr 2003:4 av Kristina Axén Olin (m)
Skattetrycket och skattesystemet

Det följande är mitt svar på ovanstående interpellation:

Moderaterna har skrivit fyra interpellationer som i grunden alla handlar om skattepolitik. Mitt svar gäller föreliggande interpellation, som är den andra av de fyra interpellationerna. Den handlar om skattetrycket och skattesystemet i Sverige. Rent allmänt vill jag säga att de frågor som tas upp i slutet av interpellationen närmast gäller det ansvarsområde som lyder under finansdepartementet. Mitt svar är därför skrivet på ett sätt som svarar mot de generella skattepolitiska frågor som tas upp i interpellationen. Jag inleder därför med en text som i stora drag liknar den som finns i mitt svar på interpellation (2) Skattechocken.

Detta är mitt svar till föreliggande interpellation (4), Skattetrycket och skattesystemet.

Moderaterna står isolerade i den ekonomiska politiken. De företräder ensamma en linje som innebär omfattande skattesänkningar och som i förlängningen betyder kraftigt minskad offentlig verksamhet. Deras skattepolitik har inte någon förankring hos stockholmarna. Den är så illa formulerad att den skapar problem för övriga borgerliga partier. Nyligen uttalade sig företrädare för folkpartiet och centerpartiet om de trovärdighetsproblem som moderaterna med sin politik förorsakar borgerligheten på riksplanet. Valresultaten var bevis nog.

Stockholmsmoderaternas skattepolitik är ideologiskt betingad och tonläget är högt. Det råder absolut inget tvivel om grundinställningen – skatterna är för höga och i huvudsak negativa för stadens utveckling. Skattefrågan diskuteras dessvärre isolerat från den verksamhet som intäkterna faktiskt finansierar. Detta förhållningssätt står i skarp kontrast mot den verklighet som ansvariga kommunalpolitiker i länet står inför. Länet hade efter valet 2002 14 borgerligt styrda kommuner, 10 av dessa höjde skatten år 2002 och fyra lämnade den oförändrad. Stockholmsmoderaternas partivänner har alltså varit flitiga skattehöjare. Har även de höjt skatten av "ideologiska" skäl som de anklagar oss för, eller är det andra överväganden som spelat in?

Vi gick till val på att verksamheterna i Stockholms stad skulle få mer resurser och 50 öre mer i skatt möjliggjorde detta. Övriga kommuner i länet har uppenbarligen gjort en liknande bedömning. Det har aldrig varit tydligare - Stockholmsmoderaterna står isolerade i denna fråga!

Moderaterna föreslog 65 öre lägre skatt i jämförelse med oss för 2003. Det motsvarar ca 900 mkr till stadens verksamheter inom vård, skola och omsorg. Ingående underskott för 2002 för stadsdelsnämnderna är drygt var 300 mkr. Årets budgetreservationer ger ett gott exempel på hur lätt det är att med ett penndrag sänka skatten, men hur svårt det är att skära ner i verksamheterna. Hur man än anstränger sig så går det inte att sätta fingret på vilka områden som moderaterna tycker har för mycket resurser. Det finns två sidor på ekvationen, lägre intäkter innebär lägre utgifter. Vi sysslar inte med sifferlekar, moderaternas förslag hade avsevärt mindre resurser till verksamheterna! Det hade därför varit hedersamt om moderaterna hade talat om var besparingarna skulle tas.

Jag kommer inte att medverka till att det största oppositionspartiet i Stockholm tillåts ge oklara besked på denna punkt. Jag kommer oförtrutet att avkräva moderaterna svar på vilka verksamheter de tänker skära i för att möta balanskravet. Det är vi skyldiga medborgarna.

Interpellationen avslutas med fyra frågor.

1. Anser finansborgarrådet att Sveriges och Stockholms skattetryck är rimligt?

Första frågan gäller alltså nivån på de offentliga intäkterna, eller det som Axén-Olin kallar skattetrycket. Vi höjde skatten med 50 öre för att kunna göra en offensiv satsning på verksamheten och följaktligen anser jag att nivån på intäkterna är rimliga för att täcka kostnaderna. Bokslutet för 2002 bekräftar att det var en nödvändig höjning. Staden har ett betydande underskott i verksamheten år 2002.

2. Anser finansborgarrådet att det är rimligt att så stor del som drygt 40% av skatterna går till olika former av transfereringar och endast ca 28% till vård, skola och omsorg?

Fråga 2 bör ställas till finansministern. Interpellanten tycks anse 28% av de totala skatterna till vård, skola och omsorg är för lite. Det glädjer mig. Jag ser fram emot den dag då moderaterna väljer att tillföra mer resurser. Vad gäller 40% till transfereringar är det viktigt att förstå att dessa pengar används till pensioner, sjukförsäkring, arbetslöshetsförsäkring mm. Med tanke på de ambitioner vi har för vårt välfärdssamhälle är det motiverat att en hög andel av skatterna går till dessa system.

3. Vore det inte bättre om stockholmaren fick behålla en större del av sin inkomst?

Fråga 3 är en nyckelfråga för välfärdspolitiken. Den handlar om avvägningen mellan privat och offentligt och fördelningen av resurser mellan olika inkomstklasser. Interpellanten frågar om det inte vore bättre om stockholmarna fick behålla en större del av sin inkomst? Ja, det är klart att alla vill behålla mer, men det får inte ske till priset av att välfärd och samhällsservice raderas. Offentlig service finansieras primärt med skatter, och detta faktum gör att man måste orka tänka lite längre än den egna plånboken. Vi kommer att arbeta hårt för att stockholmarna skall få valuta för sina skatter. Den kommunala verksamheten skall bedrivas effektivt, men en självklar förutsättning för detta är att verksamheten tillförs tillräckligt med resurser.

4. Vilka åtgärder är finansborgarrådet beredd att vidta för att stoppa rundgången i skatte- och transfereringssystemet?

Även fråga 4 bör ställas till finansministern eftersom de handlar om nationella system. Jag kan bara konstatera att den så kallade "rundgången" som moderaterna talat om under lång tid, inte existerar i sinnevärlden. Moderaterna tycks tro att det snurrar runt en omotiverat massa pengar i olika system och som skulle kunna plockas bort för att möjliggöra en skattesänkning. Upp till bevis moderater – vad betyder egentligen rundgången, och exakt vilka utgifter och belopp tror ni det rör sig om?

Med detta anser jag att interpellationen är besvarad.

Stockholm den 13 mars 2003

Annika Billström